

Ved kendelse af 14. december 2017 har Domstolen (Syvende Afdeling) afvist appellen.

Appel iværksat den 11. september 2017 af Josel, SL til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 28. juni 2017 i sag T-333/15 — Josel mod EUIPO — Nationale-Nederlanden Nederland

(Sag C-536/17 P)

(2018/C 083/14)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Josel, SL (ved abogado, J. Güell Serra)

De andre parter i appelsagen: Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Nationale-Nederlanden Nederland BV

Ved kendelse af 17. januar 2018 har Domstolen (Niende Afdeling) afvist appellen.

Appel iværksat den 21. september 2017 af Cafés Pont SL til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 20. juli 2017 i sag T-309/16 — Cafés Pont mod EUIPO — Giordano Vini

(Sag C-559/17 P)

(2018/C 083/15)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Cafés Pont SL (ved advokat E. Manresa Medina)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Giordano Vini SpA

Ved kendelse af 11. januar 2018 har Domstolen (Tiende Afdeling) afvist appellen.

Appel iværksat den 28. november 2017 af Viridis Pharmaceutical Ltd. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 15. september 2017 i sag T-276/16 — Viridis Pharmaceutical Ltd. mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-668/17 P)

(2018/C 083/16)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Viridis Pharmaceutical Ltd. (ved Rechtsanwalt C. Spintig, Rechtsanwalt S. Pietzcker og Rechtsanwältin M. Prasse)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Hecht-Pharma GmbH

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) ophæves.

- Sagen hjemvises til Retten.
- EUIPO tilpligtes at betale de af appellanten afholdte omkostninger. Subsidiært udsættes afgørelse om sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med den foreliggende appel gør appellanten gældende, at Retten i den appellerede dom har foretaget flere tilsidesættelser af EU-varemærkeforordningen ⁽¹⁾.

For det første har appellanten gjort en tilsidesættelse af EU-varemærkeforordningens artikel 58, stk. 1, litra a), første punktum, første led. Retten har med urette lagt til grund, at retsbevarende brug af et for et lægemiddel registreret EU-varemærke kun foreligger, når den fornødne lægemiddelgodkendelse er blevet meddelt. Retten har desuden tilsidesat samme bestemmelse, idet den har kvalificeret brug af et EU-varemærke i forbindelse med en klinisk undersøgelse i henhold til artikel 8, stk. 3, i direktiv 2001/83/EF ⁽²⁾ som obligatorisk intern brug og derfor ikke reel brug.

Appellanten har endvidere gjort tilsidesættelse af EU-varemærkeforordningens artikel 58, stk. 1, litra a), første punktum, andet led, gældende. Retten har med urette lagt til grund, at en klinisk undersøgelse med henblik på forberedelse af en ansøgning om godkendelse af lægemidlet ikke kan begrunde manglende brug af et varemærke, når der først udtrykkeligt blev ansøgt om den kliniske undersøgelse efter registreringen af varemærket og/eller hvis der ikke anvendes så tilstrækkelige økonomiske midler, som er nødvendige for at afslutte den kliniske undersøgelse så hurtigt som muligt.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14.6.2017 om EU-varemærker (EUT 2017, L 154, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT 2001, L 311, s. 67).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Helsingin kärjäoikeus (Finland) den 12. december 2017 — Metirato Oy under likvidation mod Den finske stat/Verohallinto og Den estiske stat/Maksu- ja Tolliamet

(Sag C-695/17)

(2018/C 083/17)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Helsingin kärjäoikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Metirato Oy under likvidation

Sagsøgte: Den finske stat/Verohallinto og Den estiske stat/Maksu- ja Tolliamet

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 13, stk. 1, i direktiv 2010/24/EU ⁽¹⁾, for så vidt som det heri bestemmes, at [org. s. 5] fordringer, for hvilke der er fremsat anmodning om inddrivelse, i den bistandsøgte medlemsstat skal behandles på samme måde som hvis det drejede sig om den bistandsøgte medlemsstats egne fordringer, fortolkes således,